

Kära fosterlandsvänner

Skrev Fidel Castro i ett brev till kubanerna den 18 februari, för att tala om att han ”varken eftertraktar eller accepterar – jag upprepar – varken eftertraktar eller accepterar uppdraget som ordförande i Statsrådet eller som överbefälhavare”.

I en ”fundering” 17 december 2007 hade han förvarnat:

”Det är min djupaste övertygelse att svaren på de aktuella problemen i det kubanska samhället, som har en genomsnittlig utbildningsnivå på 12 år, nästan en miljon universitetsutbildade och där alla medborgare utan åtskillnad har möj-

lighet att studera, kräver fler svarsalternativ för varje konkret problem än vad som finns på ett schackbräde. Inte minsta detalj kan försummas. Det handlar inte om att hitta någon enkel utväg utan om att människans intelligens i ett revolutionärt samhälle måste råda över hennes instinkter.”

”Mitt grundläggande ansvar är inte att klamra mig fast vid uppdrag och ännu mindre att lägga hinder i vägen för yngre människor, utan att bidra med erfarenheter och tankar vilkas blygsamma värde ligger i den enastående tid som det fallit på min lott att leva.”

Nu den 18 februari fortsatte han: Så jag skulle svika mitt eget samvete om jag skulle ta på mig ett uppdrag som kräver en rörlighet och ett fullständigt engagemang som jag inte har fysiska möjligheter att leva upp till. Jag säger bara som det är, utan att dramatisera.

Vägen kommer alltid att vara svår och kräva allas intelligenta ansträngningar. Jag misstror såväl självvråttfärdigandets som självplågeriets skenbart enkla vägar. Det gäller att alltid vara beredd på det värsta. Att vara lika måttfull i framgång som ståndaktig i motgång, det är en viktig princip att ha i minnet. Den fiende vi måste besegra är oerhört stark, men ändå har vi hållit honom stängden under ett halvt århundrade.

Jag tar inte farväl. Jag vill bara som enkel soldat delge er mina tankar. Jag kommer att fortsätta skriva under rubriken ”Kamrat Fidels funderingar”. Det blir ett av många vapen ni kan räkna med. översättning Björklund

CIA genom åren: Vi har en plan för att störta Fidel, år ut och år in. 2008: Vi har lyckats!

FIDEL CASTRO 29 FEBRUARI

efter att ha tagit del av ”omvärldens” fördömanden: ”Förändring, förändring, förändring skriker de i samlad kör. Jag är helt överens, förändring behövs, men i USA! Kuba genomförde den stora förändringen för länge sedan och fortsätter sin dialektiska väg. Aldrig tillbaks till det gamla, ropar vårt folk.”

Röster från det andra Amerika

Silvio Rodriguez: Gar det fortfarande att vara revolutionär? Fran Kubas horisont och fran Latinamerikas är svaret utan tvekan ja. Det vore bra om det också vore möjligt, eller åtminstone möjligt att första, fran europeisk horisont.

Eva Björklund 08 03 03

Kubarapporteringen i svenska massmedia gör allt vad de kan för att undvika att på något sätt informera om den kubanska verkligheten. På samma sätta undviker de alla relevanta jämförelser med andra länder. Alla jämförelser sker i förhållande till ett utopiskt rikt och perfekt samhälle.

Det är en ”allmänt accepterad sanning” att den kubanska ekonomin är en katastrof, orsakad av socialistisk politik. Kubas BNP/capita (PPP) uppskattas enligt HDI Rapport 2007 till 6.000 US dollar jämfört t ex med Dominikanska Republikens 8.217 \$. Kuba ligger på 51 plats på FN:s index över mänsklig utveckling 7 steg bättre än 1999 då det hamnade på 58e plats. Dominikanska Republiken ligger på 79e. Jamaica har halkat ner från 82a till 101a plats. Det enda land i Karibien/Centralamerika som hamnar högre än Kuba är Costa Rica med BNP 10.180 \$, men landets utvecklingsindex har sedan 1999 halkat ner från 45e till 49e plats. Av de länder i Karibien som har en percapitainkomst ungefär som

Kuba kommer de närmaste på 71a och 72 plats (Dominica och Saint Lucia med 6.393 och 6.707 \$ per capita).

Så var finns katastrofen? Vilken utveckling kan tillskrivas samhällssystemet?

Kubas fattigdom tillskrivs systemet, inte USAs ekonomiska krigföring, som kallas embargo, fastän FN:s generalförsamling har krävt att USAs ekonomiska, handels- och finansiella blockad ska hävas. Skillnaden mellan embargo (som är USAs term, allmänt accepterad) och blockad (som 184 regeringar kräver ska upphöra) är att USA förutom att förbjuda egen handel med Kuba, dessutom blockerar Kubas handel och ekonomiska transaktioner med andra länder. Det är en krigshandling och brott mot folkrätten, ständigt frånvarande i mediabilden av Kuba och USA. Och har berövat kubanerna ca 4.000 US dollar per capita sedan krisen i början av 90-talet. Tänk vilken ekonomisk utveckling de skulle ha kunnat uppnå med dem!

Salvelsefulla fördömanden av brott mot mänskliga rättigheter och krav på förändring riktas mot Kuba, inte mot den supermakt som på ockuperat kubanskt territorium håller igång ett modernt koncentrationsläger. Och ingen låtsas om Kubas över 30.000 läkare som ger miljoner fattigfolk i Latinamerika och Karibien den mänskliga rättigheten till sjukvård.

Mot denna bakgrund är det förståeligt att svenska politiker och mediefigurer uttalar sig annorlunda med anledning av presidentbytet på Kuba, än de som känner till både verkligheten på Kuba och Latinamerika och USAs krigföring:

Politiker i USA

BARBARA LEE, KONGRESSLEDAMOT

När jag besökte Kuba i januari 2000 med andra medlemmar i kongressen Black Caucus, bad jag kubanska regeringen att också låta studenter från USA att utbildas på Latinamerikanska Läkarhögskolan för att sedan kunna arbeta i områden i USA som saknar hälsovård. Idag studerar över 100 studenter från USA på Kuba.

Tur nog står vår nation på tröskeln till sitt eget historiska byte på presidentstolen. Valet av en president som kommer att samarbeta med kongressen för att få ett slut på denna misslyckade politik ligger inom möjligheternas gräns. För första gången på årtionden hyser jag hopp om att kongressen, i samarbete med en ny president, kan lägga grunden för en ny tid av fred och framsteg för ömsesidig nytta för folket både på Kuba och i USA.

104 KONGRESSLEDAMÖTER KRÄVER NY POLITIK

Den kubanska nationalförsamlingens beslut att välja nya ledare borde vara ett tillfälle för en ordentlig förändring av

USAs politik. President Fidel Castro har självmant lämnat sin post. En ordnad övergång har genomförts på Kuba utan vare sig våld eller oroligheter. Under sin nya ledning överväger den kubanska regeringen ekonomiska förändringar på ön för att genomföra efterlängtade förbättringar av befolkningens levnadsstandard. Under fem årtionden har USA försökt med ekonomiska straffåtgärder och diplomatisk isolering för att tvinga fram förändringar på Kuba. Det som nu hänt visar att den politiken inte har givit resultat.

Ledande intellektuella

FREI BETTO, BRASILIANSK BEFRIELSETEOLOG

Visst kommer det att bli förändringar på Kuba när USAs blockad upphör, när de fem kubanerna som orättfärdigt dömts till fängelse i Florida för att ha kämpat mot terrorism har frisläppts och när flottbasen på Guantanamo återlämnas till Kuba och det rättslösa fängelse stängs som blivit världsledande symbol för brott mot de mänskliga rättigheterna.

NESTOR KOHAN, ARGENTINSK SOCIOLOG

Fidel ger sig inte, han faller inte på knä, ber inte om nåd, han varken förödmjucar sig eller bryter ihop. Han fattar helt enkelt beslutet att avböja återval av hälsoskäl, utan att hans politiska prestige naggas i kanten, lika lite som kärleken och stödet från det egna folket och många folk i världen. Om vi skulle sammanfatta kärnan i hans filosofi så tror jag inte att jag misstar mig när jag säger etiken. Fidels marxism har varit och är en marxism fokuserad på etiken och kulturen. Den "idékamp" som han insisterar på är bara ett annat namn för vad Gramsci betecknade "kampen om hegemonin". Allt Fidels politiska tänkande, hans praktik i Kubas ledning under så lång tid, hans tal och texter är en lång kamp för socialistisk hegemoni.

ATILIO BORON, ARGENTINSK SOCIOLOG

Om det ännu skulle återstå något för att för tusende gången bekräfta att Fidel är en "historisk universell" människa, och dessutom en av de få statsmän som ännu finns i världen, så vore det det fenomenala genomslag den kubanska ledarens budskap fick när han meddelade att han "varken eftertraktar eller accepterar – jag upprepar – varken eftertraktar eller accepterar uppdragen som ordförande i Statsrådet eller som överbefälhavare".

På eftermiddagen samma dag visade en enkel sökning på Google att det redan fanns en halv miljon artiklar tillägnade den kubanska ledaren, en siffra fullständigt utom räckhåll för vilket uttalande som helst från de flesta ledare i världen.

EMIR SADER, BRASILIANSK STATSIVETARE

Latinamerikansk vänster är olika saker före och efter Kuba och Fidel. Han förde in socialismen i Latinamerikas hjärta, trots USAs kontroll. Kuba förde också upp avgörande frågor på dagordningen, att bara ett samhälle som inte är grundat på marknadskrafter kan avskaffa analfabetismen, utsträcka rätten till hälsa, utbildning och kultur till ett helt folk. Allt detta, i ett litet land utan värdefulla exportprodukter, med obetydlig ställning på den internationella marknaden, ett land som förvandlades från betydelselöshet till en ledande kraft. Idag har Latinamerika inte bara Kuba som bygger alternativa samhällen. Ecuador, Bolivia, Venezuela gör det i den plogfåran, den väg som Fidel har dragit upp. Den leder till ALBA, Bolivarianska Alternativet för Latinamerika. Och Fidel drar sig tillbaka, men hans dröm är ständigt närvarande. Han är en del av dagens Latinamerika.

MUMIA ABU-JAMAL, I DÖDSCELL I USA

Fidels nästan 50 år i ledningen för Kuba har haft en enorm betydelse inte bara för Kuba utan för hela Latinamerika och världen.

När han nu drar sig tillbaka har ett halft dussin av hans ideologiska barn kommit till makten i Latinamerika, inspirerade av den kubanska revolutionen. Ja, Castro lämnar sina uppdrag, ett tillfälle som för USAs presidenter normalt innebär möjligheter att tjäna obscena penning-summor.

Men han lämnar efter sig en stolt tradition av latinamerikansk självständighet, imponerande framgångar inom utbildning och hälsovård. Kuba stödde Angolas försvar mot Sydafrika och tillfogade apartheidregimen sådana förluster att de slog in på förhandlingsvägen och till apartheidens avskaffande. Fidels namn och föredöme kommer att bestå i århundraden, som bevis på dvärgens möjlighet att stå emot jättens makt.

SILVIO RODRIGUEZ, POET OCH MUSIKER

Min önskan, som är och varit densamma både före och efter, är att den kubanska socialismen fortsätter att blicka framåt men också tar dagens behov på allvar. Att den fortsätter att drömma och sträva efter att skapa bättre människor och bättre samhällen, men utifrån dagens läge, inte utifrån de föreställningar socialismens föregångare hade.

Vilken är den värsta faran för Kuba i detta nya skede? Att misstolka de sociala signalerna, att blunda för behovet av tillväxt, men det tror jag inte kommer att ske. Eventuellt finns också risken att något ljushuvud i Vita Huset plötsligt får för sig att "hjälpa" oss med sin marinkår. Tyvärr ligger denna typ av illdåd alltid på lut.

Vi utgör en del av den s k Tredje världen, där den nyliberala modellen befinner sig i kris för den är utsugningens och underkastelsens väg. Så av historiska skäl och med de möjligheter vi har, den utveckling vi har uppnått och till och med av geografiska skäl tror jag att det system vi behöver är det vi har, det vill säga socialism. Men jag hyser inga tvivel om att socialismen en vacker dag kan avlösas av ett bättre system, men det återstår att se.

KANADAS RADIO

Tisdag 19 februari på eftermiddagen sändes en intervju med Arnold August, Montreal som har studerat Kubas folkmaktssystem under 35 besök på ön under de senaste 15 åren:

Utifrån de samtal jag haft under åren, och senast för några veckor sedan, med såväl politiker som folk på gatan, ser jag att kubanerna hyser stor respekt för Fidels bedömningar både vad gäller Kuba och vad gäller mänsklighetens framtid, som är i stor fara. Det har att göra med allvaret i miljöproblemen, med USAs aggressiva krigföring, så med kunskap om den politiska kulturen tror jag att de kommer att lyssna till hans synpunkter så länge han kan bidra.

Det mest påtagliga med parlamentsvalen, och det har pågått ganska länge, är hur ledarskapet förnyras och förnyas. Och valresultatet 20 januari bär syn för sägen, över 60 procent av de nyvalda parlamentarikerna är födda efter 1959, efter revolutionens seger.

Allmänt sätt är folk mycket nöjda med det socialistiska systemet, med det politiska systemet, och särskilt glada och stolta över att Kuba är en oberoende stat gentemot USA. Det finns så klart många stora problem kvar att lösa, särskilt ekonomiska problem som hänger kvar efter den ekonomiska krisen i början av 90-talet, problem med bostäder och varuförsörjning. Så de förändringar som folk efterfrågar har med detta att göra, men att de ska ske inom ramen för det socialistiska systemet och med bevarande av oberoendet gentemot USA.

Eva Björklund

NORMALA MEDIALOGIKEN

Jag måste berätta vad som hände mig. Kanarieöarnas Autonomo TV ringde för att höra vad jag tyckte om att Fidel avböjde omval som president (ordförande i statsrådet) och överbefälhavare. Journalisten blev så nöjd över att jag kunde ställa upp och vi talade om hur och när intervjun skulle genomföras. Jättebra, men, plötsligt ställer han den avgörande frågan:

- Du är väl dissident, inte sant?
- Nej, svarade jag, jag är kubansk medborgare som bor utomlands.
- Men (det verkar som om mitt svar oroar honom), stöder du Fidel Castro?
- Jag stöder Kubas oberoende, svarade jag
- Men (han insisterar), tycker du att revolutionen har varit bra för Kuba?
- Inte bara för Kuba och för folket där, utan för många andra folk i världen.

Jag var uppenbarligen inte den slags person som han ville ha, det var inte min uppfattning han ville sända ut via TV-skärmen. Så plötsligt var allt omöjligt, det fanns inte tid att komma med i sändningen 14.30 som tanken var, det hade uppstått problem.

- Och, sa han till avsked, har du telefonnummer till någon kuban, någon som arbetar på någon restaurang eller så?
- Du kan få numret till kubanska konsulatet i Las Palmas, de kan kanske ge dig något namn.
- Okej, det räcker. Och jag behåller kontakten med dig, och om det passar ringer vi

Jag frågar mig om något kan vara tydligare när det gäller att tillverka nyheter. Är detta det som kallas demokratiska nyhetsmedia? Är det detta som avses när de talar om yttrandefrihet?

Förbannad skickar jag en hälsning till Fidel, till kubanska folket och till revolutionen!

Ordet fritt, för de rätta åsikterna

M. L. González, Rebelión. Översättning Björklund